

LLIBRES LA RESSENYA
L'any de la plaga,
 de Marc Pastor:
 "El ritme no decau i tot
 és entretingudíssim.
 Només entretingut, però" / 1

ENTREVISTA AMB
XAVIER ABRAHAM:
 "El lector de poesia
 en si mateix és especial" / 3

Amb
bones
paraules

Per GABRIEL BIBILONI

«La nostra paraula *comiat*,
 la pròpia del català clàssic,
 i germana de l'occità *comiat*,
 del francès *congé* i de l'italià
commiato, significa 'permís o
 llicència per a anar-se'n» / 6

CINEMA

Cigne negre:
 "Un film contundent
 i estranyament atractiu:
 gairebé hipnòtic
 i amb una enorme capacitat
 de fascinació visceral, que no
 és bona de precisar" / 7

L'ESPÍRIT

ZONNCULTURNL

Barcelona, agost. Víctor Negro treballa d'assistent social i està obsessionat amb l'al·lota que el va deixar. La seva vida es desenvolupa en una grisa i irritada normalitat fins que un dia alguns dels ancians de qui té cura es comencen a suïcidar. Sorprenentment, aquests suïcidis no causen gens de tristesa ni malestar als familiars dels difunts. És el primer avís que alguna cosa molt rara està passant. A partir d'aquí, la sensació de crisi general no fa sinó créixer..

L'ANY DE LA PLAGA, DE MARC PASTOR

Entreteniment assegurat

Text: **Pere Antoni Pons**
 dantesllobina@hotmail.com

L'any de la plaga és -i no ho dissimula, ni encara menys se n'amaga- una versió pop, amb aires d'homenatge desenfrenat i una miqueta passat de rosques, de *La invasió dels ultracossos* (*Invasion of the Body Snatchers*), la novel·la de Jack Finney coneguda sobretot per les dues magnífiques adaptacions cinematogràfiques que se n'han fet, la primera dirigida per Don Siegel (1956) i l'altra per Philip Kauffman (1978).

Vull dir que l'autor de la novel·la, Marc Pastor (Barcelona, 1977), que treballa a la policia científica dels Mossos d'Esquadra, agafa sense manies alguns dels elements argumentals bàsics de la història de Finney i els posa en la seva història com qui res, per la cara, tal qual. Res més lluny del mimetisme previsible i avorrit o del plagi descarat, però. Pastor reconta una història aliena que, segons confessa ell mateix als agraïments del final, el té fas-

cinat des de petit, però ho fa amb prou ironia i amb un entusiasme tan fresc que fins i tot aquells lectors o cinèfils que se sàpiguen de memòria l'argument de *La invasió dels ultracossos* hi quedaran enganxats, voldran seguir llegint. O, com a mínim, s'hi entretingran.

Abans de seguir, un ràpid resum de l'argument. Barcelona, agost. Víctor Negro treballa d'assistent social i està obsessionat amb l'al·lota que el va deixar. La seva vida es desenvolupa en una grisa i irritada normalitat fins que un dia alguns dels ancians de qui té cura es comencen a suïcidar. Sorprenentment, aquests suïcidis no causen gens de tristesa ni malestar als familiars dels difunts. És el primer avís que alguna cosa molt rara està passant. A partir d'aquí, la sensació de crisi general no fa sinó créixer: un virus misteriós cura la majoria dels malalts del planeta a la vegada que apareix una mutació especialment agressiva de la grip A; a més, la connexió a Internet cau, els mòbils perden la cobertura, les televisions comencen a emetre notícies estranyes i programes antics, i molta gent és presa d'una apatia total, que els robotitza. Amb aquests ingredients, Pastor bas- teix una novel·la trepidant, molt

àgil, amb moments d'una comicitat irresistible.

Un dels atractius de *L'any de la plaga* són totes les referències -condimentació llampant- a la cultura popular que hi surten. No hi falta de res: música pop i rock, cinema, còmics, literatura de gèneres considerats menors... Potser perquè se sent segur dels resultats, o potser perquè està absolutament agraït a totes les obres que admira, Pastor ha afegit a la part final del llibre un índex amb tots els títols de pel·lis, de cançons i de llibres que l'han marcat o inspirat, o que hi ha utilitzat. És un compendi de tot allò amb què ens hem fet grans els nascuts entre l'any 70 i l'any 80 i escaig. Des d'*Indiana Jones* i *Alien* fins a *Arma letal* i *Jungla de cristal*, sense deixar de

banda *La guerra de les galàxies*, *Reservoir Dogs*, *La nit dels morts vivents*, *Sensació de viure* (sí: *Jesus fucking Christ!*), *24*, *El equipo A* i un llarg etcètera. Això, és clar, pel que es refereix només al cine i a les sèries de televisió. L'eclèctica banda sonora de *L'any de la plaga* inclou The Killers i Police, Oasis i Madonna, The White Stripes i Amy Winehouse. El què dèiem: l'educació *poppie* més o menys completa d'un parell de generacions.

Amb tot, cal dir que la primera part de la novel·la és força millor que la segona. Hi ha més enginy, més gosadia, més originalitat. Les

Quant a les referències a la cultura popular, no hi falta de res: música pop i rock, cinema, còmics, literatura de gèneres considerats menors...

presentacions dels personatges són excel·lents i alguns diàlegs són perfectes: versemblança, ritme i brillantor. A més, de tant en tant Pastor es treu de la màniga algunes frases fenomenals: "El nen de la veïna plora com si estiguessin torturant un Ewok". O: "La saviesa és llegir més enllà de la tercera pàgina de resultats de Google". A mesura que es desenvolupa la trama, però, tot s'accelera, i fins i tot la prosa es fa més funcional, com si Pastor volgués anar per feina i lligar tots els caps de l'argument. El ritme no decau i tot és entretingudíssim. Només entretingut, però. Que no és, en tot cas, poca cosa.

L'any de la plaga

Marc Pastor
 Edicions La Magrana, Barcelona, 2010
 368 pàg. / 19 €

L'escriptor
Marc Pastor
 (Barcelona,
 1977)